

[PAPINKOWY *ai*

G sg n papinkow(e)go.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „papinek” ‘pokarm dla małych dzieci’ a. ‘smakołyk’; wykarmiony delikatnymi, wykwinnymi potrawami; przen: delikatny, niemęski: á w tym by [wiele] czystego fercá ludzi flácheckich s chłopiáło/ á na ich mieysce onych pápinkowego przyrodzenia delicatow nam nie pózytecznych naftąpiło Sentencja B3.

KW